

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2016 r. – Megasol Energie/Komisja**(Sprawa T-152/16)**

(2016/C 211/72)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca Megasol Energie AG (Deitingen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat T. Wegner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności rozporządzeń wykonawczych Komisji (EU) 2016/185 i 2016/184 z dnia 11 lutego 2016 r.;
- pomocniczo stwierdzenie nieważności rozporządzeń wykonawczych Komisji (EU) 2016/185 i 2016/184 z dnia 11 lutego 2016 r. w zakresie, w jakim nałożono w nich cło antydumpingowe i wyrównawcze na wywożone przez skarżącą do Unii moduły słoneczne, o ile moduły słoneczne zawierają pierwotnie wysłane z Tajwanu ogniwa słoneczne pochodzące od przedsiębiorstw zwolnionych z nałożonych środków;
- pomocniczo stwierdzenie nieważności rozporządzeń wykonawczych Komisji (EU) 2016/185 i 2016/184 z dnia 11 lutego 2016 r. w zakresie, w jakim nałożono w nich cło antydumpingowe i wyrównawcze na wywożone przez skarżącą do Unii moduły słoneczne, o ile moduły słoneczne zawierają pierwotnie wysłane z Tajwanu ogniwa słoneczne pochodzące od różnych przedsiębiorstw;
- ostatecznie pomocniczo stwierdzenie nieważności rozporządzeń wykonawczych Komisji (EU) 2016/185 i 2016/184 z dnia 11 lutego 2016 r., w zakresie w jakim dotyczą one skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku badania wywozów ze Szwajcarii

Skarżąca podniosła, że cła antydumpingowe mogą zostać rozszerzone jedynie wówczas, gdy spełnione są przesłanki na podstawie art. 13 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Oznacza to w szczególności, że powinno być zostało wszczęte i skutecznie przeprowadzone badanie obejścia prawa w odniesieniu do omawianych wywozów.

Ponieważ skarżąca dokonywała wywozów modułów słonecznych ze Szwajcarii do Unii, jednak wbrew art. 13 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego w przypadku Szwajcarii nie wszczęto badania, na moduły słoneczne skarżącej nie powinny być zostać nałożone środki.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnego ustalenia stanu faktycznego w odniesieniu do Tajwanu

Wbrew art. 13 ust. 1 zdanie trzecie podstawowego rozporządzenia antydumpingowego Komisja błędnie ustaliła stan faktyczny w zakresie zmiany struktury handlu pomiędzy Chinami a Tajwanem. W szczególności ustalone wartości statystyk handlowych zawierają nieprawidłowości. Wartości te nie pozwoliły na wniosek, że miał miejsce przeładunek na Tajwanie. Brak jest również znacznej zmiany struktury handlu w odniesieniu do Tajwanu, ponieważ wzrost wywozów z Tajwanu był jedynie nieznaczny.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego ustalenia stanu faktycznego w odniesieniu do Szwajcarii

Rozszerzone cła nie mogły zostać nałożone na moduły słoneczne wywożone przez skarżącą już z tego względu, że w zakresie stosunków handlowych pomiędzy Chinami a Szwajcarią w ogóle nie stwierdzono zmian struktury handlu w rozumieniu art. 13 ust. 3 akapit 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

4. Zarzut czwarty dotyczący braku nieuzasadnionych zmian struktury handlu

Nawet gdyby wystąpiła zmiana struktury handlu w odniesieniu do Tajwanu i Szwajcarii, co nie miało miejsca, to jednak Komisja nie stwierdziła, że brak jest uzasadnienia dla tej okoliczności.

5. Zarzut piąty dotyczący błędu w uznaniu Komisji przy wydawaniu zaskarżonych rozporządzeń ze względu na brak możliwości zwolnienia skarżącej poprzez fakturę w ramach zobowiązania

Podczas gdy przedsiębiorstwa unijne mogły dokonywać przywozu towaru zwolnionego z nałożonych środków poprzez faktury w ramach zobowiązania, brak było takiej możliwości dla skarżącej. Brzmienie oświadczenia zobowiązującego nie było sformułowane w sposób dostosowany do przedsiębiorstw z krajów trzecich, wykorzystujących ogniwa z Malesji lub Tajwanu.

6. Zarzut szósty dotyczący błędu w uznaniu Komisji przy wydawaniu zaskarżonych rozporządzeń ze względu na naruszenie prawa Unii i umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską (zwaną dalej: umową EWG/Szwajcaria)

Skarżąca podniosła wreszcie naruszenie wolności wyboru zawodu i prowadzenia działalności gospodarczej (art. 15, 16 karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zwanej dalej kartą), gwarancji własności (art. 17 karty) i zasady równości (art. 20 karty), ponieważ została ona potraktowana gorzej, niż przedsiębiorcy unijni. Umowa EWG/Szwajcaria zakazuje jakiegokolwiek dyskryminacji przedsiębiorstw z umawiających się państw.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2016 r. – CFA Institute/EUIPO – Bloss i in. (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)

(Sprawa T-155/16)

(2016/C 211/73)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CFA Institute (Charlottesville, Wirginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci S. Rohlfing i G. Engels)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Michael Bloss (Nürtingen, Niemcy), Dietmar Ernst (Nürtingen), Joachim Häcker (Nürtingen)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Michael Bloss, Dietmar Ernst, Joachim Häcker

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE” – zgłoszenie nr 9 569 765

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie R 454/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;